

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Den romantiske skole i Tyskland (1873)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 322. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992357927712/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Hvilket Potpourri! Over alt dette ligger saa det uundgaaelige, lysegule Skær fra alle Elskendes Ven og Velynder, Beskytter og Røber, Romantikernes højeste Trøst og Guddom: Manden i Maanen. Det er Romantikernes sande Frelsermand. Hans runde Ansigt, hans højre og venstre Profil har al den Tydelighed, som et romantisk Aasyn overhovedet modtager. Det er hans gule Livré, som alle Romantikens Riddere bærer. Og en større Maaneskinsridder end Frants Sternbald skal man søge om.

«Jeg vilde ønske, siger han, »at jeg kunde lade hele Verden gennemstrømmes af Elskovssang, og kunde røre ved Maaneskinnet og Morgenrøden, til de gav Genklang af min Kval og Lykke, saa at Melodien greb Træer, Grene, Blade og Græs, og de alle spillende min Sang maatte gentage den som med Millioner af Tunger. Og derpaa synger han sagte en «Maaneskinsang»:

Bagved Søen en Flimren og Flammen,
Hisset Bjergtoppe, galdskinnende, skønne,
Alvorsfuldt susende bøjer de grønne
Buske de blinkende Hoveder sammen.

Bølge, ruller du Glansen herop,
Maanens rundt venlige Aasyns Fylde?
Træerne strækker Grene og Top
ud, at Maanen dem sødt kan forgylde.

Aander med Et paa Bølgerne springer,
Natblomster aabner sig, dufter og klinger,
Nattergalen i Løvværket om
digterisk forkynder sin Drøm.
Som lyse blændende Straaler Tonerne flyder,
ved Bjergets Skraaning Velkommen de Ekkoet byder.

Her er Alt! Maanens flimrende Flammer, Buske med blinkende Hoveder, Bølger der ruller Fuldmaaneansigtet, Aander, som springer paa Bølgerne, Nat som hos Novalis, Natblomster, Nattergal, ja en Nattergal, hvis Toner atter flyder som blændende Maanestraaler.

Og aldeles stereotypt vender dette tilbage. Et Sted har Frants en Drøm: «Han malede ubemærket Eremiten, hans Andagt, Skoven med dens Maaneskær, ja det lykkedes ham endog, og han kunde ikke begribe hvorledes, at bringe Nattergalens